

Bakó András nemrégiben nehéz műtéten esett át, egy napja tért haza a kórházból, és most a háziorvosát várta. A háziorvos – csinos, fiatal nő – tíz órára ígérkezett, de öreg barátom már fél kilenckor glédában állt: amennyire a kötés engedte, lezuhanyozott, haját mosott, megborotválkozott, frissen vasalt pizsamába bújt, és felvette az elegáns, dohánybarna háziköntösét is, amelyet a kórházbanvonulás tiszteletére vásárolt.

A doktornő tizenegy óra előtt néhány perccel nyomta meg a kapucsengetőt. Bakó András visszacsengett, és az órájára pillantott.

– Én győztem, doktornő – nyitott ajtót diadalmas arkifejezéssel.

– Miben? – csodálkozott a háziorvos.

– Én tegnap az összevagdossott hasammal négy perc alatt értem fel az ötödikre, magának hat és fél percig tartott.

– Jaj, nem bírom az emeletjárást, estére úgy megdagad a lábam, hogy mozdulni sem tudok – mentegetőzött a doktornő.

– Talán be kellene fászliznia éjszakára – tanácsolta Bakó András.

– Lehetséges. De mondja, hogy

Baka István Háziorvos

van? Nem volt nehéz fölkelnie, hogy beengedjen?

– Ő, már hajnal óta talpon vagyok, épp azon gondolkodtam, hogy körbe kéne futni a háztömböt – legénykedett Bakó András. – Megkínálhatom valamivel?

– Köszönöm, nem. Nincsenek fájdalmai?

– Ugyan, miért lennének? Egy pohár narancslét?

– Nem lehet, cukros vagyok. Milyen gyógyszereket írjak fel magának?

– Nekem? Elég volt, amit a kórházban adtak. De a doktornőre ráférne egy kis szíverősítő, remek szekszárdi borom van.

– Köszönöm, sok a savam.

– De kávé adhatok azért? Majd teszlek bele tejszínt...

– Nem szoktam kávézni, magas a vérnyomásom.

– Igen? – csillant fel Bakó András szeme. – Régen nekem is magas volt, de egy barátom azt tanácsolta, igyak meg naponta egy liter csalánteát, és attól teljesen rendbejött. A nővérek még csodálkoztak is, hogy az én koromban ilyen normális a vérnyomásom.

– Milyen teát mondott? – kérdezte a háziorvos. – Csalán? És gondolja, hogy nekem is használna?

Feltétlenül – válaszolta öreg barátom, és hosszú előadásba kezdett a különböző betegségek megelőzéséről és természetes gyógymódjairól. A fiatal, csinos doktornő figyelmesen hallgatta és néhány tanácsát feljegyezte, megígérve, hogy beszámol majd a hatásról.

Jó félóra hosszat tartott a beteglátogatás, azalatt az orvos minden panasza terítékre került. Amikor a háziorvos végre továbbindult – még előtte állt a délutáni rendelés maratonja –, Bakó András aggódva nézett utána az ajtóból. – Többet kellene pihennie – morogta maga elé –, olyan beteges színe van! – Aztán a gyomorfalába hasító fájdalomtól meggörnyedve visszament a lakásba.